

[Krag.]

for en almindelig Rentenedsættelse og udført i Praksis i Virkeligheden kommer til at betyde Støtteforanstaltninger for Pengeinstitutionerne i Stedet for som tilsigtet Støtteforanstaltninger for Erhvervslivet, for Debitorerne ud over det hele Land. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister under denne Forhandling vil kunne oplyse, i hvilket Omfang en almindelig Rentenedsættelse har fundet Sted, og at den højtærede Handelsminister paa Grundlag af de Indberetninger, der skal foreligge om denne Sag i Henhold til Lovgivningens Bestemmelser derom, kan oplyse, om Bankers og Sparekassers Flerhed har foretaget det med Hensyn til Udlaansrenten, som var den klart udtalte Hensigt med denne Lovgivning. Hvis en saadan almindelig Nedsættelse af Udlaansrenten havde fundet Sted, vilde det under Hensyn til, at Landbrugets Gæld i Banker og Sparekasser og den løse Landbrugsgæld andrager et Par og tyve Hundrede Millioner Kroner, have betydet en Rentelettelse for Landbruget paa mindst 20 Mill. Kr., altsaa en Rentelettelse af væsentlig større Betydning end den, der her stilles Forslag om.

Krisefonden er jo overhovedet ikke traadt i Virksomhed. Den høje Regering har administrativt indskudt denne Fond i Nationalbanken og for øvrigt ogsaa i Landmandsbanken paa en saadan Maade, at der derved er dannet en naturlig Hindring for Fremme af de Formaal, som man havde sat sig med denne Fond. Punkt 6 i § 4 i Loven om Krisefondens Oprettelse er ganske og aldeles tilsidesat. Trods Løfte derom paa Henvendelse fra mit Parti har Regeringen ikke — saa vidt mig bekendt i alt Fald — anvendt een Krone gennem Krisefonden til Opkøb af Obligationer. Nu ved jeg nok, at den højtærede Indenrigsminister siger, at den Mistillid, der findes udbredt i Publikum overfor visse Kreditinstitutioner, hvis Debitorer først og fremmest trænger til Rentelettelse, er en afgørende Hindring for, at Krisefonden kan udnyttes paa den i § 4, Punkt 6, forudsatte Maade; men saa skulde rigtignok den højtærede Minister have indtaget det Standpunkt, før Loven gennemførtes, thi en Minister kan ikke medvirke til Gennemførelsen af en Lovgivning, som han bagefter erklærer det er umuligt at føre ud i Praksis og paa Hovedpunkter at være uden Mening. Det er ikke desto mindre den Stilling, som den højtærede Minister har anbragt sig i. Men jeg spørger: Hvis der er en saadan Mistillid til visse Kreditinstitutioners Kasse-

obligationer som Følge af Mistillid til de vedkommende Institutioners Debitorers Betalingsevne, hvorfor i Alverden har den højtærede Minister saa ikke udnyttet den til indenfor disse Institutioner at tilvejebringe en Konvertering af højforrentede Obligationer til lavforrentede. Det er jo udenfor al Tvivl, at hvis en alvorlig Indsats var blevet gjort — Mistilliden stadig forudsat; sandsynligvis eksisterer den i stærkere Grad i den højtærede Ministers Bevidsthed end blandt Publikum i Almindelighed, men altsaa Mistilliden stadig forudsat — vilde en saadan Ombytning have været mulig, navnlig da hvis man havde gjort den tillokkende, hvad der ikke var noget som helst i Vejen for, ved at lade Rigsdagen bevilge en foreløbig Skattefrihed for saadanne lavforrentede Obligationer eller maaske ved indenfor et vist kortere Tidsrum at yde Statsgaranti for Rentezydelsen. Herved kunde maaske Gældsnedskrivningen for Landbruget være gennemført ogsaa for Obligationsgældens Vedkommende, og et Resultat kunde være naaet, som i Forbindelse med den Lettelse, der vilde være opnaaet, hvis man havde udnyttet Indlaansrentens Nedsættelse til en almindelig Nedsættelse af Udlaansrenten, vilde have kunnet give Landbruget en væsentlig større Byrdelettelse end den, der nu søges tilvejebragt gennem det ganske eksorbitante Skattelovforslag, der ogsaa foreligger til Behandling.

Men jeg spørger videre den højtærede Minister, som dog i første Række har Ansvaret for Konverteringslovens Gennemførelse og et klart Medansvar for Gennemførelsen af Loven om Indlaansrentens Nedsættelse og Krisefondens Oprettelse: Hvorfor har han ikke benyttet Sommeren til at forberede Gennemførelsen af en almindelig Konvertering? Hvis et saadant Forehavende skal lykkes, kræves der selvsagt en omhyggelig Forberedelse, en Forberedelse, som ogsaa tager Tid; hvorfor har den højtærede Minister ikke undersøgt Muligheden af at sikre Tilslutning til Konvertering hos de mange store Institutioner, som ligger med de store Obligationsbeholdninger? Hvorfor har den højtærede Minister ikke forhandlet med Kreditforeningerne om, hvilke Beløb disse maatte anse for fornødne til en Konverterings Gennemførelse? Jeg ved vel, at den højtærede Minister er af den Opfattelse, at de Beløb, der her er Tale om, vil være saa mægtige, at der slet ikke kan være Tale om at stille dem til Disposition, men har den højtærede Minister gennem en Undersøgelse i Kreditinstitutionerne virkelig faste Holdepunkter